

Eventyr

Hvad vil vi med eventyrene?

Eventyrfortælling har en meget central plads i vores pædagogik og hverdag. Når børnene får fortalt eventyr, kan de lære en hel masse om dem selv: venskaber, glæde, prøvelser, frygt og sejre. Det kommer fra en magisk verden som er velkendt for børnene, der minder om den de har inde i sig selv.

Eventyrene kan så mange ting!

De styrker fantasien, deres selvvirksomhed og giver idéløsninger.

Ved at eventyrene gentages mange gange tilegner børnene mange nye ord og vendinger. De lærer ofte hele eventyret udenad.

Børnene bliver gode lyttere. De reagerer prompte, når det fortalte er uklart eller man kommer til at sige ordet anderledes eller forkert.

Man skal selv være dus med eventyret og kunne træde ind i dets univers og vide hvad man vil med det, så man kommer ud over rampen med eventyret.

Børnenes stærke indlevelse i eventyrene kommer tydeligt frem, når de integrerer eventyrene ind i deres lege, når de selv laver bordspil eller fortæller små historier. I legene hører vi ofte ord og vendinger fra eventyrene.

Når børnene opfører velkendte eventyr, får det en ny dimension, det er enkelt sat op, men virkningsfuldt, en dejlig fælles oplevelse.

Børnene står frem, spiller med spænding og stor forventning for de andre, mens den voksne fortæller.

Når vi går i gang med at spille teatret glemmer de som regel præstationskrav, det er som en aftalt fællesleg.

Når der er direkte tale i eventyret kan børnene sige teksten, hvis de er trygge og kender eventyret godt, ellers er det bare den voksne som fortæller.

Hvordan og hvilke eventyr fortæller vi?

Vi fortæller remseeventyr, folkeeventyr og legender.

Remseeventyr er rytmiske med gentagelser, sjove ord og vendinger:

Hanefane, Andepande, Junker Strithår og Skolinkenlot.

Vi fortæller eventyret udenad. Vi dramatiserer det ikke, men betoner ord og vendinger, så barnet selv danner billeder. Folkeeventyrene taler meget børnenes sprog. Hver sætning danner billeder og handling.

Eventyretyret begynder ofte med der var engang for længe siden men det kunne ligeså godt ha´ været i dag.

Handlingen i et eventyr er oftest bygget op i 3-deling: Hjemme-Ude-Hjemme

- **Hjemme:** Handlingen starter hjemme, hvilket ofte er på et slot eller i en fattig familie.
- **Ude:** Ude udspiller sig ofte i et magisk univers, der er befolket med hekse, trolde og andre forunderlige væsner fx talende dyr eller ting. Det er her hovedpersonen oftest skal overvinde forhindringer og sørge for at det gode vinder over det onde.
- **Hjemme:** Hjemme igen kan være tilbage på slottet eller i den fattige familie, som nu er blevet rig, eller det kan være et nyt hjem, og eventyrene slutter ofte med de levede lykkelige til deres dages ende, snip, snap, snude så er det eventyr ude....

Mange af vores eventyr knytter sig til årstiden/årstidsfesterne. Vores forberedelserne til årstidsfesterne starter ofte ud med eventyrfortællingen.

Genkendelse, børnene siger: ”Eje.. er det nu!”

Nogle eventyr kan bruges hele året. Vi kan også vælge et eventyr, fordi det vil være oplagt at fortælle det ud fra hvad børnene er optaget af eller har brug for at arbejde med!

Fortæller legender, ofte om hvordan noget er blevet til/skabt.

Vi har skrevet nogle af vores egne eventyr, blandt andet til vores fastelavnsfester.

Illustrere/anskueliggøre eventyrerne med figurere i et naturtableau, med silketørklæder. Der er både noget visuelt og auditivt.

Nogle eventyr fortælles bare med fagter til eller vi bruger bare silketørklæder.

Eventyrets betydning for barnets udvikling.

I folkeeventyrenes univers møder børnene deres eget følelsesliv, de kan identificere sig med problemer og udfordringer. Eventyrerne viser at det kan betale sig at kæmpe, det gode sejre over det onde.

Eventyrets umiddelbare oplevelse for barnet skal trænge ind uden om forstanden, ned i det underbevidste, hvor det giver næring til sjælelivet.

Eventyrerne er en vej til som voksen, at nå en erkendelse af en åndelig verden.